

тѣхнитѣ въаможности за пласиране. При това, компенсационнитѣ сдѣлки обхващаха все повече и повече стоки, докато се достигна до четири листи на стоки, споредъ възможността на пласмента. Независимо отъ това, за отдѣлнитѣ стоки се удържаха отъ банката различни проценти отъ придобититѣ чрезъ тѣхъ валути. „Дискриминирането на износнитѣ стоки по листи и по различенъ процентъ девизи за отстъпване на Банката внасяше голѣмо усложнение въ цѣлата система. Но по този начинъ Б. н. банка искаше, освенъ валутна политика, да прави и износна политика. Натоварвайки износнитѣ стоки съ отстъпване частъ отъ девизитѣ по официаленъ курсъ, тя снабдяваше държавата съ свободни девизи по официаленъ курсъ, който последната трѣбваше да купува на свободния пазаръ. Съ това тя извършваше фактически облагане на износа. Облагайки различно экспортнитѣ артикули и поставяйки ги въ различни компенсационни комбинации, съ огледъ на по-голѣма или по-малка трудностъ на пласиране въ чужбина, тя вършеше и экспортна политика.“ — Проф. К. Бобчевъ.

По-нататъшното развитие се изрази въ това, че съ различни общи наредби по износа, начиная отъ 7. IX. 1934 г. и приключвайки на 4. VI. 1937 г., листитѣ постепенно се намалиха отъ четири на една. По този начинъ почти всички по-важни износни стоки влѣзоха въ списъка на стокитѣ, съ които можеше да се правятъ частни компенсации. Останаха извънъ този списъкъ само пшеницата и ръжъта, които по наредба № 10 можеха да се изнасятъ само срещу свободни девизи, които трѣбваше да се отстъпятъ 100% на Б. н. банка, която ги преотстъпваше понататъкъ на държавата. Този режимъ остана въ сила до началото на настоящата война.

*Дирекцията на външната търговия и службата „износъ“ при Б. Н. банка.** Дирекцията на външната тър-

*) Административното раздѣление на дирекцията е следното: третирането на вноса и износа е предоставено на два отдѣла за вноса и износа. Отдѣлтътъ „износъ“ се разпредѣля, отъ гледище на материята, на четири отдѣления: отдѣление за износъ на растителни